

سندرم اسکافوکاپیتیت

دکتر سید علی مرعشی^۱

خلاصه

شکستگی اسکافوکاپیتیت همراه با دررفتگی دورسال پری لونیت مج دست بسیار نادر می باشد. در میان موارد اندکی که تا کنون گزارش شده است اکثراً ضایعه در ابتدا تشخیص داده نشده، لذا درمان مانند شکستگی منفرد اسکافوئید انجام گرفته و در پی گیری متوجه ضایعه شده اند. یک مورد از این سندرم گزارش می گردد.

واژه های کلیدی: اسکافوئید، اسکافوکاپیتیت، پری لونیت، دررفتگی، سندرم، شکستگی.

شست درمان شد و بیمار پس از ۴۸ ساعت تحت نظر بودن، مرخص گردید. یک هفته بعد که بیمار جهت کنترل مراجعه کرد، شکستگی عرضی اسکافوکاپیتیت همراه با دررفتگی دورسال پری لونیت مج دست تشخیص داده شد. ضایعه مزبور منطبق با نوع ۳ تقسیم بندی بوده و تا کنون ۵ مورد از آن در مقالات و کتب کلاسیک گزارش شده است.

سیزده روز پس از سقوط، هر دو شکستگی تحت عمل جراحی باز و تبیت داخلی قرار گرفتند. محل شکستگی مجموعاً بمدت ۱۰ هفته کاملاً بی حرکت شد و پس از آن گچ باز و میخها کشیده شدند، سپس در حالیکه برای بیمار یک آتل ولار گرفته شد، حرکات مج دست بطور متناوب و با فاصله شروع گردید که پس از دو هفته آتل نیز کنار گذاشته شد و حرکات بطور کامل تحت نظر فیزیوتراپیست انجام گرفت. از آن پس بیمار جهت کنترل مراجعه ننمود اما در تماس تلفنی شکایتی از درد و مزاحمت مج دست آسیب دیده در زندگی روزمره نداشت ولی بعلت عدم مراجعه از دامنه حرکات مج دست اطلاعی در اختیار نیست.

مقدمه:

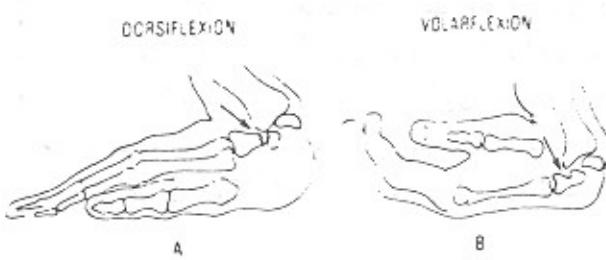
شکستگی اسکافوکاپیتیت برای نخستین بار در سال ۱۹۳۷ شرح داده شد^(۹). از آن زمان تا کنون فقط ۱۴ مورد دیگر از این ضایعه گزارش شده است^(۱۰، ۱۱). در هیجیک از مقالات بیش از دو مورد نبوده است. در این سندرم شکستگی عرضی اسکافوکاپیتیت همراه با چرخش ۱۸۰ درجه قطعه پروگسیمال کاپیتیت می باشد که ضایعه نادری است^(۸). طی ۱۴ سال گذشته یک مورد از این سندرم در بخش ارتقپدی بیمارستان امام خمینی اهواز مشاهده و تحت درمان قرار گرفته است.

معرفی بیمار

بیمار، مرد کارگر ۲۵ ساله است که در تاریخ ۶۹/۹/۲۱ هنگام جوشکاری، از ارتفاع ۱۲ متری سقوط کرده است. حین سقوط به یکی از طبقات بین راه برخورد کرده و آسیب هائی در سر، سینه و مج دست راست پیدا نموده است. بیمار قادر به بیان حالت برخورد دست با زمین نبود. آسیب های سر و سینه مشکل اساسی ایجاد نکرد اما شکستگی اسکافوئید با گچ اسپایکای

بحث

هنگام دورسی فلکشن مج دست ایجاد می شود. حدود نیمی از گزارش های پایه این مکانیسم استوار است (۶). جونز معتقد است که در مواردی از ضایعه دررفتگی دورسال پری لونینت کارپال وجود ندارد. نامبره مکانیسم را چنین بیان می کند که ابتدا دررفتگی بوجود آمده اما بعداً بطور خودبخود جا افتاده است و تنها شکستگی اسکافوئید و قطعه پروگسیمال کاپیتیت که شکسته و معکوس شده است، مشاهده خواهد شد (۴). در مواردی نیز ضایعه بعلت ولارفلکشن مج دست ایجاد شده است. گفته می شود در این مورد درهم رفتن (Impact) شدید قسمت پشتی مج دست بطرف ولار خمیدگی پیدا کرده و سبب دررفتگی پری لونینت خواهد شد (۲). و یا بالاخره بر پایه مکانیسمی دیگر تمامی ضایعات بدنیال ضریبه های بسیار شدید ایجاد شده اند و همراه با ضایعات متعدد بوده اند که در اغلب موارد ضایعه ابتدا تشخیص داده نشده و درمان مانند شکستگی منفرد اسکافوئید انجام شده است و در پی گیری متوجه ضایعه شده اند مانند مورد اخیر (۱۰) (شکل ۲).

شکل ۲- مکانیسم : در دورسی فلکشن شدید انتهای دورسال رادیوس، کاپیتیت می تواند بطور مستقیم تحت فشار قرار گیرد و باعث شکستگی گردد (A). در ولار فلکشن لبه ولار رادیوس می تواند شکستگی کاپیتیت ایجاد گردد و نیروی بیشتر می تواند سبب چرخش قطعه پروگسیمال شود (B).

درمان

روش های درمانی مختلفی پیشنهاد شده است، از گج گیری و درمان شکستگی اسکافوئید تا برداشتن قطعه پروگسیمال اسکافوئید جهت جلوگیری از نکروز آواسکولر، در حالی که عده ای جوش خوردن معیوب قطعات را نشان داده اند (۳، ۱۳)، و بالاخره جالاندازی باز هر دو شکستگی و ثابت کردن آنها و بی حرکت نمودن مج دست در گچ اسپایکای (Spica) شست (۹).

شکستگی عرضی اسکافوکاپیتیت همراه با دررفتگی دورسال پری لونینت مج دست ضایعه نادری است و تاکنون شش نوع مختلف از آن شرح داده شده است (۱۰).

نوع اول : شکستگی عرضی اسکافوکاپیتیت و اسکافوئید بدون دررفتگی استخوانهای کارپ که در این نوع، قسمت پروگسیمال استخوان کاپیتیت ۱۸۰ درجه چرخش پیدا نموده و سطح مفصلی خود را با لونینت حفظ کرده است. این نوع شایع تر از سایر انواع می باشد.

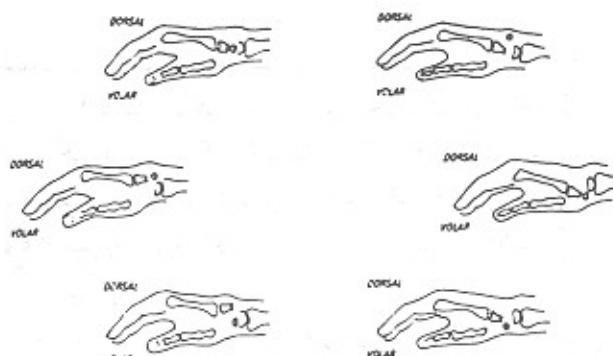
نوع دوم : شکستگی مانند نوع اول بوده و همراه با دررفتگی دورسال پری لونینت است.

نوع سوم : قطعه پروگسیمال کاپیتیت بطور معکوس ارتباط خود را با لونینت حفظ کرده است در حالیکه بقیه استخوانهای کارپ بطرف دورسال دررفتگی پیدا نموده اند.

نوع چهارم : در حالیکه قطعه پروگسیمال با لونینت در ارتباط است، استخوانهای کارپ بطرف ولار دررفتگی پیدا نموده اند.

نوع پنجم : قطعه پروگسیمال کاپیتیت به تهابی بطرف ولار دررفتگی پیدا نموده است.

نوع ششم : قطعه پروگسیمال کاپیتیت به تهابی بطرف دورسال دررفتگی پیدا نموده است (شکل ۱).

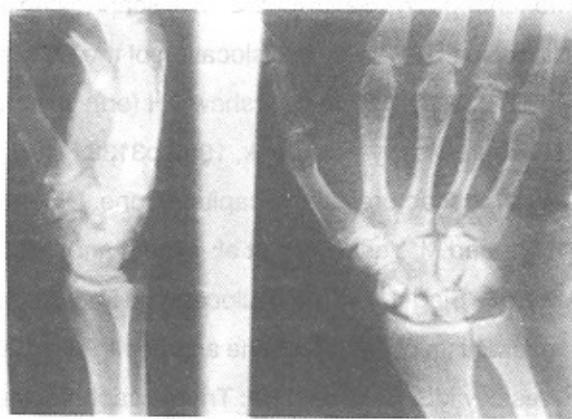

شکل ۱- طرحهای مختلف دررفتگی - نسبت قطعات کاپیتیت به استخوان لونینت که در رادیوگرافی نیمرخ بهتر دیده می شود.

مکانیسم

افتادن با دست باز در حالیکه مج انحراف رادیال داشته و در اثر فشار مستقیم رادیوس و یا از طریق اسکافوئید بر سر کاپیتیت شکستگی ایجاد می شود، مکانیسم قابل قبولی است (۶). مکانیسم دیگر آنست که شکستگی کاپیتیت در اثر گیرکردن مستقیم به دیستال رادیوس (۱۱)، و شکستگی اسکافوئید در اثر نیروی واردہ بین استخوان های پروگسیمال و دیستال کارپال در

نتیجه عالی داشته است. پس از ثابت کردن قطعات، مچ را در داخل گچ قرار می دهیم تا آثار جوش خوردن آشکار گردد. تغییرات آواسکولرنکروزیس معمولاً دیده می شود اما کلپس و جوش خوردن شایع نیست. چنین درمانی حتی در شکستگی های که با تأخیر تشخیص داده شده اند نتیجه مطلوب داشته است.

نتیجه گیری

شکستگی اسکافوکاپیتیت همراه با درفتگی دورسال پری لوئیت مچ دست بسیار نادر است و در اکثر موارد در اولین مراجعه تشخیص داده نمی شود و مانند شکستگی اسکافوئید درمان می گردد. این شکستگی اولین بار در سال ۱۹۳۷ شرح داده شد و از آن زمان تاکنون ۱۴ مورد دیگر گزارش شده است. در هیچیک از گزارش هاییش از دو مورد ذکر نشده است. شکستگی مذبور شش نوع دارد. شایع ترین آن نوع اول است. گزارش مذبور اولین مورد ضایعه در گروه ارتوپدی دانشگاه علوم پزشکی اهواز است. روش درمان جراحی و استفاده از گچ اسپایکای شست می باشد.

پیش آگهی

بطور کلی در مواردی که درمان با جانداری بسته و گچ گیری انجام شده است نتیجه ناموفق بوده، بعلاوه بدون جانداری اولیه کاپیتیت، جانداری شکستگی اسکافوئید مقدور نمی باشد (۱۰، ۱۲، ۱۴). جانداری باز و ثابت کردن قطعات شکسته با میخ

Summary

Scaphocapitate Syndrome

SA. Marashi, MD*

* Associate Professor of Orthopedic Surgery, Ahvaz University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran.

Scaphocapitate syndrome is quite rare. It usually remains undiagnosed at first and is treated as a scaphoid fracture. This syndrome was first reported in 1937. Since then 14 more cases have been reported. Six types have been described with type I being the most common one. This is the first case reported from the Department of Orthopedic Surgery, Ahvaz University of Medical Sciences.

Journal of Kerman University of Medical Sciences. 1994; (1):49-52.

Key Words: Scaphoid, Scaphocapitate, Perilunate, Dislocation, Syndrome, Fracture.

References

- 1- Adler JB, Shaftan GW: Fractures of the capitate. J Bone and Joint Surg 1962;44:537.
- 2- Aitken AP, Nalebuff EA: Volar transnavicular perilunate dislocation of the carpus. J Bone and Joint Surg 1960;42-A:1051-1057.
- 3- Fenton RL: The naviculo-capitate syndrome. J Bone and Joint 1956;38:681-684.
- 4- Jones GB: An unusual fracture-dislocation of the carpus. J Bone and Joint Surg 1955;37:146-147.
- 5- Meyers MH, Wells, et al: Naviculo-capitate fracture syndrome: Review of the literature and a case report. J Bone And Joint Surg 1971;53:1383-1386.

- 6- Monahanp RW, Galaskob S: The scapho capitate fracture syndrome. J Bone Surg 1972;54:122-124.
- 7- Nicholson CB: Fracture dislocation of the Os Magnum. J Roy Navy Med Serv 1940;26:289-291.
- 8- Phillip E, Wright II: In Crenshaw AH (ed): Campbell's operative orthopaedics. 8th ed. St. Louis Missouri, Mosby-year book, 1992;p3138.
- 9- Reider J: Fractures of the capitate bone. U.S. Armed Forces Med J 1958;9:1513-1516.
- 10- Raymond M, Vance MD, et al: J Bone and Joint Surg 1980;62;2:271.
- 11- Stein F, Siegel MW: Naviculocapitate fracture syndrome: A case report: New thoughts on the mechanism of injury. J Bone and Joint Surg 1969;51:391-395.
- 12- Weseley MS, Barenfeld PA: Trans-scaphoid, transcapitate, tran-striquetral, perilunate fracture-dislocation of the wrist: A case report. J Bone and Joint Surg 1972;54:1073-1078.
- 13- Yame CB: An unusual fracture dislocation of carpus. J Bone Surg 1955;37:146-147.